

عنوان مقاله:

سیمای حکمرانی مطلوب در ایران: از ظرفیت تا فرصت

محل انتشار:

فصلنامه راهبرد، دوره 30، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

علی کمیجانی - دکترای آینده پژوهی، مدرس و محقق، تهران، ایران

محمد رحیم عیوضی - استاد تمام علوم سیاسی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه، حکمرانی مطلوب به عنوان یکی از نظریه ها و الگوهای غالب در عرصه اداره و راهبری جوامع مدرن مطرح و در دستورکار اندیشمندان و نهادهای توسعه و همچنین دولت ها و جوامع جهانی قرار گرفته است. در این راستا، فرایند ساخت دهی و جهت دهی نهادی یک جامعه برای توسعه، مبین نظام حکمرانی آن جامعه است که اصول، ساختار و مکانیسم های حاکم بر ساماندهی و اعمال قدرت عمومی به عنوان مرکز ثقل حکمرانی در اسناد بالادستی آن جوامع درج شده و منعکس می شود. بر این اساس، پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و تطبیقی-اسنادی به بازخوانی و بازنمایی مولفه های حکمرانی مطلوب در عالی ترین سند و مرجع حقوقی جمهوری اسلامی ایران می پردازد. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که اصول حکمرانی مطلوب- پاسخگویی، شفافیت، مشارکت، حاکمیت قانون و کارآمدی- در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مورد توجه و تاکید قرار گرفته است و ایران اسلامی از ظرفیت بالقوه قانونی به منظور اتخاذ و اعمال نظریه و الگوی حکمرانی مطلوب برخوردار است. با این وجود، بهره برداری از این فرصت بالفعل و تحقق کامل این پارادایم غالب مدیریتی-سیاستی مستلزم تقویت جامعه مدنی و تثبیت توازن و تعادل میان حکومت و جامعه مدنی به عنوان دو رکن اساسی حکمرانی مطلوب است.

کلمات کلیدی:

حکمرانی مطلوب، عدالت، قانون اساسی، جمهوری اسلامی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420500>

